

Πολιτική

ΣΥΜΠΟΡΕΥΣΗ δείχνουν οι ομιλίες και οι δηλώσεις τους, το παιχνίδι εντυπώσεων και ο ρόλος στελεχών-συνεργατών τους

Γιώργος - Σημίτης: Μια τρικομμία

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΡΕΛΙΑ

Οι πρόσφατες ανταλλαγές δηλώσεων μεταξύ του Γιώργου Παπανδρέου και του Κώστα Σημίτη, με αφορμή την έκδοση του βιβλίου του τέως πρωθυπουργού, ήταν πραγματική «σύγκρουση κορυφής», ή μήπως ήταν «τρικομμία εν ποτηρίω», η οποία οφείλεται κυρίως σε ψυχολογικούς λόγους παρά σε υπαρκτές πολιτικές διαφορές;

Η απάντηση στο ερώτημα μπορεί να δοθεί αν συνυπολογιστούν δύο στοιχεία:

- Πρώτον, ποια είναι η θέση του νυν και του τέως προέδρου του ΠΑΣΟΚ σε βασικά προβλήματα της χώρας και η στάση τους απέναντι στην πολιτική της κυβέρνησης της Ν.Δ. Και

- Δεύτερον, ποιες ιδιαίτερες πολιτικές και ανθρωπίνες ανάγκες τους οδηγούν σε διαφορετικές εκτιμήσεις και, μερικές φορές, σε ενέργειες που προκαλούν αναταράξεις, τις οποίες τροφοδοτούν και τα «συστήματα εξουσίας», τα οποία έχουν οικοδομηθεί περίχ των δύο.

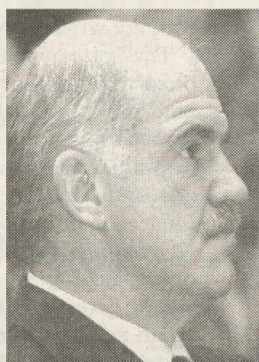
Απλή ανάγνωση

Μια απλή ανάγνωση των κατά καιρούς ομιλιών και των δηλώσεων Σημίτη-Παπανδρέου οδηγούν στο αβίαστο συμπέρασμα ότι στα μεγάλα θέματα δεν έχουν πραγματικές διαφορές. Αντίθετα, η συμπεριφορά που είχαν επί σχεδόν οκτώ χρόνια φαίνεται να συνεχίζεται αδιατάρακτη. Η συλλογιστική τους είναι εντυπωσιακά ταυτώση. Το ίδιο συμβαίνει και ως προς τον τρόπο που αντιμετωπίζουν την πολιτική της κυβέρνησης της Ν.Δ.

Τρία παραδείγματα το επιβεβαιώνουν:

1 Και οι δύο χαρακτηρίζουν «άποχη» και «επιζήμια» την απογραφή που διενήργησε η κυβέρνηση. Μάλιστα, με ταυτόσημες δηλώσεις τους έχουν δείξει ότι τη θεωρούν απολύτως υπεύθυνη για την «επιτήρηση», στην οποία έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης.

2 Και οι δύο κατηγορούν την κυβέρνηση ότι έχει ε-

Οι ανύπαρκτες διαφορές του νυν και του πρώην

Οικονομία - Απογραφή

7-10-2005 «Πρώτη φορά η Ελλάδα βρίσκεται υπό τη συνεχή επιτήρηση της γραφειοκρατίας των Βρυξελλών, επειδή η Ν.Δ. με την απογραφή κλόνισε την εμπιστοσύνη της Ε.Ε. στο κύρος της χώρας»

9-11-2005 «Αποτέλεσμα της άστοχης αυτής ενέργειας (απογραφή) ήταν να καταστεί η Ελλάδα η πρώτη χώρα της Ε.Ε. που έχει τεθεί επίσημα υπό καθεστώς επιτήρησης

Ελλάδα - Τουρκία - Ευρώπη

30-9-2005 «Η Ελλάδα έχασε το πλεονέκτημα να ελέγχει τις εξελίξεις της ευρωπαϊκής πορείας της Τουρκίας, ένα πλεονέκτημα που το ΠΑΣΟΚ είχε κατοχυρώσει με το Ελσίνκι»

9-11-2005 «Η κυβέρνηση της Ν.Δ. εγκατέλειψε αυτήν την εξωτερική πολιτική (Ελσίνκι) και ο χειρισμός αυτός κινδυνεύει να οδηγήσει σε νέες περιπέτειες με την Τουρκία»

Κυβέρνηση Ν.Δ. και ηθικολογία

«Υποσχέθηκε ο κ. Καραμανλής σεμνότητα και ταπεινότητα και οι λέξεις αυτές έγιναν αυταρχισμός, αλαζονεία και αδιαφάνεια» (σε ομιλίες τους)

«Η σεμνότητα και ταπεινότητα είναι αυτονόητα σιωπηλές. Όταν γίνουν σύνθημα, μετατρέπονται σε αλαζονεία» (στο βιβλίο του)

Τι τροφοδοτεί την καχυποψία

1. Η ανάγκη του Κώστα Σημίτη να υποστηρίξει το έργο του και το «άλλαξέ τα όλα» του Γιώργου Παπανδρέου.
2. Οι «συμβουλές» του Σημίτη και η ανάγκη του Γιώργου να δείξει ότι δεν βρίσκεται «υπό κηδεμονιών».
3. Οι «ακράειες» θέσεις στελεχών των δύο πλευρών.

γκαταλείπει την πολιτική των προηγούμενων κυβερνήσεων (πρωθυπουργός Σημίτης, υπουργός Εξωτερικών Παπανδρέου) σε σχέση με την πορεία της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στις, σχεδόν ταυτόσημες, επισημάνσεις τους αναφέρουν ότι η νέα κυβέρνηση εγκατέλειψε τα πλεονεκτήματα της συμφωνίας του Ελσίνκι, την οποία και οι δύο θεωρούν «κορωνίδα» της εξωτερικής πολιτικής της προηγούμενης οκταετίας.

3 Και οι δύο χαρακτηρίζουν «προσχηματική» και «υποκριτική» την ηθικολογία της Ν.Δ. και χρησιμοποιούν ακριβώς την ίδια λέξη («αλαζονεία»), για να αποτιμήσουν το αποτέλεσμα του

καραμανλικού συνθήματος «σεμνότητα και ταπεινότητα».

Η διαπίστωση, λοιπόν, ότι Παπανδρέου και Σημίτης ταυτίζονται στη θεώρηση των βασικών προβλημάτων και στην αντιμετώπιση της κυβερνητικής πολιτικής ελπιόφρατα το ερώτημα τι ήταν αυτό που οδήγησε στην πρόσφατη αναταραχή και αν αυτή θα έχει συνέχεια. Για να δοθεί απάντηση πρέπει να συνυπολογιστούν τα ακόλουθα:

Οι τρεις λόγοι

- Πρώτον, η ανάγκη του κ. Σημίτη να υπερασπιστεί το έργο της οκταετίας του από τις επιθέσεις που δέχεται. Το άγχος του αυτό είναι διάχυτο

και στο τελευταίο βιβλίο του. Θεωρεί αυτονόητη υποχρέωση του ΠΑΣΟΚ και του Γ. Παπανδρέου να το υπερασπίζονται, αφού σε μεγάλο βαθμό είναι και δικό του. Ο σημερινός πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ έχει επανειλημμένα εκθειάσει το έργο που έχει γίνει στην οκταετία Σημίτη. Όμως, κατά καιρούς έχει μιλήσει και για αρνητικές πλευρές του. Μάλιστα, η αρχική επιμονή στο σύνθημα «άλλαξέ τα όλα» ακούστηκε με καχυποψία στο περιβάλλον Σημίτη, διότι θεωρήθηκε ότι έδινε επιχειρήματα στην κυβερνητική προπαγάνδα.

- Δεύτερον, η εντύπωση που δημιουργήθηκε στο σημερινό ηγετικό σχήμα του ΠΑΣΟΚ

ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΓΚΑΛΟΠ

ΠΑΣΟΚ: Κερδίζουμε την εμπιστοσύνη του κόσμου

Ενισχύονται το ΠΑΣΟΚ και η εμπιστοσύνη των πολιτών προς αυτό και απογοητεύονται από την κυβέρνηση, η οποία διαψεύδει τις προσδοκίες τους.

Ετσι ερμηνεύουν στο ΠΑΣΟΚ τις τελευταίες δημοσκοπήσεις, ιδίως αυτή της «Metron Analysis» που δείχνει τη διαφορά του από τη Ν.Δ. μόλις στι 0,6%. Θεωρούν ότι όλες οι δημοσκοπήσεις με κλίση έχουν μεγάλη μείωση της διαφοράς και αισιοδοξούν ότι τα πράγματα για το κόμμα του θα πάνε ακόμα καλύτερα σε λίγους μήνες.

Η γραμματέας του ΠΑΣΟΚ Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου δήλωσε χθες στον ρ/σ «Αθήνα» ότι αυτό που αποτυπώνεται στην πρόσφατη δημοσκόπηση της «Metron» τα στελέχη του κόμματος το ζουν στην επαφή τους με τον κόσμο εδώ και αρκετές βδομάδες. Δηλαδή, αφ' ενός μια βαθιά απογοήτευση και διάψευση των πολιτών σε σχέση με τη Νέα Δημοκρατία και τις πολιτικές της και αφ' ετέρου τη συνεχή ενίσχυση της πολιτικής παρουσίας του ΠΑΣΟΚ και της εμπιστοσύνης των πολιτών προς την πολιτική του.

Επίσης, την εκτίμηση ότι το ΠΑΣΟΚ κερδίζει, γι' αυτό και μειώνεται η διαφορά με τη Ν.Δ. στις δημοσκοπήσεις, εξέφρασε ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ Χάρης Καστανίδης.

«Αυτό που χρειάζεται είναι το ΠΑΣΟΚ να διαμορφώσει ένα πλαίσιο ιδεών και πολιτικών προτάσεων για το μέλλον της χώρας. Δουλεύουμε σκληρά και μεθοδικά ώστε να αποκτήσουμε στις επόμενες εκλογές την εμπιστοσύνη του λαού», παρατήρησε.

Αναφερόμενος στα αυξημένα ποσοστά που δίνουν στον ΛΑΟΣ οι δημοσκοπήσεις, είπε ότι είναι προσωρινή η απήχηση και καταλόγισε ευθύνες στη Ν.Δ. την οποία κάλεσε να κοιτάξει παράγοντές της στη Βόρεια Ελλάδα που ωθούν τα πράγματα προς ορισμένες ακραίες λύσεις.

ΣΥΝ: Ανοδική πορεία αλλά όχι ικανοποίηση

Ανοδική μεν την πορεία του ΣΥΝ, όχι όμως σε βαθμό που να ικανοποιεί, διαπιστώνει ο εκπρόσωπος του κόμματος Ν. Βούτσος. «Σε κάθε περίπτωση και σε αναφορά με μια περιρρέουσα ατμόσφαιρα προβληματισμού για το κόμμα μας, είναι σαφές ότι ο κόσμος της ανανεωτικής και ριζοσπαστικής Αριστεράς συσπειρώνεται και ενθαρρύνει την πορεία του», δήλωσε μεταξύ άλλων.

είναι ότι ο κ. Σημίτης «θέλει να δίνει συμβουλές». Όμως, ο κ. Παπανδρέου θέλει να αποτινάξει την εντύπωση ότι βρίσκεται «υπό κηδεμονιών».

- Τρίτον, υπάρχουν στελέχη προσκεκλιμένα στους δύο κορυφαίους του ΠΑΣΟΚ που τροφοδοτούν την καχυποψία. Οι «σκληροί» του σημερινού προέδρου του ΠΑΣΟΚ θα ήθελαν ο κ. Παπανδρέου να αποκοπεί σταδιακά από το «σημιακό παρελθόν» του κόμματος. Ενώ πρώην υπουργοί των κυβερνήσεων Σημίτη, που έχουν παραγκωνιστεί από τον κ. Παπανδρέου, βλέπουν τον τέως πρωθυπουργό ως «ανάχωμα» στις, κατ' αυτούς, επιδιώξεις της νέας ηγεσίας

για «ξεκαθάρισμα λογαριασμών».

Κοινό συμφέρον

Τα προεκτεθέντα δικαιολογούν το συμπέρασμα ότι δεν υπάρχουν διαφορές σε ουσιώδη πολιτικά θέματα μεταξύ Παπανδρέου και Σημίτη. Και οι δύο έχουν κοινό συμφέρον να αποφευχθεί η επιστροφή στην εσωστρέφεια. Ο κ. Σημίτης διότι δεν θέλει να χρεωθεί ότι την τροφοδοτεί. Και ο κ. Παπανδρέου διότι θέλει να την αποφύγει πάση θυσία, για να μη μετατοπιστούν στο ΠΑΣΟΚ τα φώτα της δημοσιότητας, τώρα που η κυβέρνηση βρίσκεται σε δύσκολη θέση.

Πολιτική

φαίνεται ότι ευθύνονται για την πρόσφατη αναταραχή

...Ψυχολογική

Ένα βιβλίο για το μέλλον

Είναι εύστοχο το λεχθέν πως στη ζωή είναι σημαντικό να κάνεις κάτι που αξίζει να γραφεί ή να γράφεις κάτι που αξίζει να διαβαστεί. Στην περίπτωση του Κώστα Σημίτη, η διάξευξη μετατρέπεται στο αθροιστικό αποτέλεσμα που παράγει η συζυγία γνώσης και ευθύνης.

Την περίοδο της πρωθυπουργίας του, το ΠΑΣΟΚ γνώρισε νίκες και η Ελλάδα έκανε σημαντική πρόοδο, διανύοντας τη μεγαλύτερη απόσταση σε σχέση με τους Ευρωπαίους εταίρους, αφού κίνησε από τη δυσμενέστερη αφετηρία και κάλυψε κατά το μεγαλύτερο τμήμα τη διαφορά. Κι όμως ο κύκλος αυτός άνοιξε σε συνθήκες κρίσης. Ασφαλώς η έκβαση του εγχειρήματος κρινόταν κάθε στιγμή. Υπήρξαν όμως οριογραμμές, στην εισαγωγή κιόλας της νέας περιόδου, όπου η διακύβευση των πραγμάτων ήταν αμειλική, για το αν θα υπάξει ελπιδοφόρα συνέχεια ή μια άδοξη παραίτηση της χώρας. Ευτυχώς, η ηγεσία του τόπου διαχειρίστηκε αποτελεσματικά και ανέτρεψε τη δυσμενή συγκυρία και δεν υποτάχθηκε σ' αυτήν.

Από την εκλογή του στην ηγεσία της κυβέρνησης, τον Ιανουάριο του 1996, μέχρι την εκλογική νίκη του ΠΑΣΟΚ τον Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου, η στάση του Κώστα Σημίτη ήταν καθοριστική για τη συνέχεια. Κλήθηκε να διαχειριστεί την κρίση στα Ιμα και σε λίγους μήνες την ένταση στην Κύπρο, την οποία και επισκέφθηκε αντίθετα σε κάθε πρόβλεψη ιδίως όσων έκριναν πως μια τέτοια επίσκεψη, εκείνη τη στιγμή, έριχνε «λάδι στη φωτιά». Η Ελλάδα βρισκόταν σε μεταβατική φάση και ίσως θεωρήθηκε πως θα ήταν ευεπίφορη σε καταναγκασμούς, ώστε να οδηγηθεί αναπότρεπτα, μετά από πολεμική κρίση, σε διάλογο και πολιτική διαπραγμάτευση για τα ελληνοτουρκικά, αποστασιοποιούμενη από την πάγια πολιτική της για την ισχύ των κανόνων του διεθνούς δικαίου.

Στο εσωτερικό μέτωπο, έπρεπε να ακυρώσει την αντιπολίτευση της Νέας Δημοκρατίας, που, σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, προηγείτο περίπου κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες, παράγοντας θετικό έργο με πρακτικό αντίκρυσμα για τη ζωή των πολιτών. Στο εσωκομματικό πεδίο και εν όψει του Συνεδρίου του

Ιουνίου του 1996, που θα ανεδείκνυε τον Πρόεδρο του Κινήματος, επιβαλλόταν να διασφαλίσει και μάλιστα εν μέσω αμφισβήτησεων και αντιπαράθεσεων, ταυτοχρόνως τόσο την κομματική συνοχή όσο και μια σαφή και ενιαία κατεύθυνση για την κυβέρνηση και τελικώς για τη χώρα, σε μια ιδιαιτέρως κρίσιμη καμπή.

Σε όλες τις περιπτώσεις, όπως αποδείχθηκε, ο πρωθυπουργός ακολούθησε ένα συγκεκριμένο σχέδιο, που ήδη είχε επεξεργαστεί, αποτυπώνοντας σ' αυτό το όραμά του για την προοδευτική παράταξη, για την Ελλάδα και τον Ελληνισμό. Η εξέλιξη των πραγμάτων επιβεβαίωσε τις επιλογές του. Σε αντίθετη

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΡΕΠΠΑ

«Η ευθύνη πρέπει να νικά τις σκοπιμότητες»

περίπτωση το ΠΑΣΟΚ θα οδηγείτο στην ήττα, ο Κώστας Σημίτης θα αποτέλούσε μια κατακρινόμενη παρένθεση λίγων μηνών και την Ελλάδα θα σφράγιζαν μάλλον δυσμενείς εξελίξεις.

Η πολυσύνθετη προσπάθεια, τους 9 μήνες του 1996, συγχρόνως σε τόσα πολλά μέτωπα, απέδωσε και πάνω της οικοδομήθηκε ένα σημαντικό έργο στη συνέχεια. Ασφαλώς, δικαιότερος κριτής όλων είναι ο χρόνος. Αλλωστε η θετική καταγραφή, κατά τη δική μου αντίληψη, δεν αποτελεί δικαίωση για ό,τι προηγήθηκε, αλλά κυρίως υποχρέωση για ό,τι πρέπει να ακολουθήσει.

Μπροστά στις νέες προκλήσεις για το ΠΑΣΟΚ και τη χώρα η ευθύνη μεγαλώνει. Στη δεκαετία του '80 με τον Ανδρέα Παπανδρέου η Ελλάδα αλλάζει και ανήκει στους Ελληνες, σε όλους τους Ελληνες. Με τον Κώστα Σημίτη γίνεται μια Ελλάδα σύγχρονη και ισχυρή.

Στη νέα πολιτική περίοδο το χρέος μας επιβάλλει να αγωνιστούμε ώστε η Ελλάδα να υπερβεί τους περιορισμένους ορίζοντες της παρούσας διακυβέρνησης. Με το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση και τον Γιώργο Παπανδρέου ηγέτη μιας χώρας που ανταποκρίνεται με επιτυχία στα νέα εθνικά και κοινωνικά προτάγματα.

Το βιβλίο αυτό αποτελεί κατ' εξοχήν ένα πλούσιο κοίτασμα πολιτικής σκέψης και εργαλείων για ανάλυση και δράση. Τελικώς, είναι ένα βιβλίο για το μέλλον. Το μέλλον που αξίζει να διαμορφώσουμε με αίσθημα ευθύνης. Και πάντα η ευθύνη νικά τις σκοπιμότητες.

ΚΑΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΗΜΙΤΗ «ΑΦΟΡΙΖΕΙ» Ο ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ...

ΠΑΤΡΑ

Και τι δεν έγραψε εναντίον του τέως πρωθυπουργού ο μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας Αμβρόσιος, μετά την κυκλοφορία του βιβλίου του «Πολιτική για μια Δημιουργική Ελλάδα». Στο δελτίο της Ιεράς Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αιγιαλείας «Ενημέρωσις» περνά από σαράντα κύματα τον τέως πρωθυπουργό, που τον χαρακτηρίζει «ζάπλουτο σοσιαλιστή του Κολωνακίου» και «αποστάτη» για τη στάση του στα εκκλησιαστικά πράγματα και τις πολιτικές του αποφάσεις. Μεταξύ άλλων, ο Αμβρόσιος σημειώνει ότι «παραιοίει την αλήθεια και παρουσιάζει τα πράγματα όπως τον συμφέρουν» και υποστηρίζει ότι «είναι προϊόν αρρωστημένου μυαλού η άποψη ότι ο μακαριότατος Αρχιεπίσκοπος, προβάλλοντας το ζήτημα των ταυτοτήτων, θέλησε να καταστή συνδιοικητής στην κυβέρνηση και συμπρωθυπουργός». Σε άλλο σημείο τονίζει: «Ο μικρόσωμος και μικρόψυχος πρωθυπουργός κ. Σημίτης στο πρόσωπο του αρχιεπισκόπου κ. Χριστόδουλου είχε εξαπατήσει την Εκκλησία», ενώ επισημαίνει ότι από εκκλησιαστικές σκοπιές το βιβλίο του είναι «απορριπτό, επειδή ο συγγραφέας παραθέτει φαντασιώσεις του και κονδροειδείς ανακρίβειες».

ΠΑΠΑΡΗΓΑ: ΥΠΕΡΩΡΙΜΑΣΕ Ο ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ

Υπέρ του «πλήρους και ουσιαστικού» διαχωρισμού του κράτους από την Εκκλησία τάχθηκε η Αλέκα Παπαρήγα σε συνάντηση που είχε χθες με την Ελληνική Ενωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Η γενική γραμματέας του ΚΚΕ είπε ότι το θέμα «έχει πια υπερωριμάσει», πρόσθεσε ότι ο διαχωρισμός «αφορά και τους διάφορους θεσμούς, την παιδεία και όλη τη λειτουργία της κοινωνίας» και κατέληξε: «Από και πέρα εμείς ως κόμμα, είναι γνωστό ότι σεβόμαστε το δικαίωμα του κάθε πολίτη να θρησκευτεί, να πηγαίνει στην εκκλησία, να τελεί τον θρησκευτικό γάμο ή το βαπτισμό. Για μας όμως όλες αυτές οι εκδηλώσεις είναι πάνω απ' όλα πολιτικές και η νομική μορφή τους πρέπει να είναι πολιτική».

Βαρύ κλίμα για Νικολόπουλο, που είπε την κυβέρνηση «light»

Νέα επίθεση εξαπέλυσε στην κυβέρνηση ο βουλευτής Αχαΐας της Ν.Δ. Νίκος Νικολόπουλος. Στο δελτίο ειδήσεων του τηλεοπτικού σταθμού «Πάτρα TV», είπε ότι δεν είναι στην κυβέρνηση γιατί η κυβέρνηση είναι «light» και ότι «αν με δείτε να μπαίνω στην κυβέρνηση, τότε θα ξέρετε ότι θα αρχίσει να αντιμετωπίζει (η κυβέρνηση) τα προβλήματα του απλού Έλληνα πολίτη».

Υπενθυμίζεται ότι ο βουλευτής έχει απασχολήσει και πρόσφατα την επικαιρότητα, όταν είχε επιτεθεί σε υπουργούς και στελέχη του κυβερνώντος κόμματος μιλώντας για «σύνδρομο γαϊδουριάς», με αφορμή τις, κατά τη γνώμη του, παρατυπίες που διαπιστώνονται στον οργανισμό «Πάτρα-Πολιτιστική Πρωτεύουσα 2006».

«Θέλω να πιστεύω ότι δεν έχει ειπωθεί κάτι τέτοιο», σχολίασε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Θ. Ρουσόπουλος, ενώ ο Β. Μειμαράκης είπε (στο ΜΕΓΑ) ότι αν έχει πει κάτι τέτοιο ο βουλευτής, θα πρέπει να ανακαλέσει.

Ν. Νικολόπουλος: Αν μπω στην κυβέρνηση, θα αντιμετωπιστούν τα προβλήματα του πολίτη...

Πάντως το κλίμα στη Ν.Δ. έχει βαρύνει για τον Ν. Νικολόπουλο και κάποιοι στη Ρηγίλη δεν απέκλειαν ακόμα και διαγραφή του.

«Από 2,4% έως 3,5%»

Οι δημοσκοπήσεις που δείχνουν πλέον σημαντική πτώση της Ν.Δ. εντείνουν το κλίμα ανασφάλειας και δυσαρέσκειας. «Η κυβέρνηση προχωρεί στο έργο της, που αναγνωρίζεται από τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών», δήλωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος. Αν και γενικώς αποφεύγει να σχολιάσει δημοσκοπήσεις, με αφορμή την τελευταία της Metron Analysis, είπε: «Σε δημοσκόπηση της Κυριακής η Ν.Δ. προηγείται του ΠΑΣΟΚ με 2,5% διαφορά, τη Δευτέρα σε άλλη δημοσκόπηση με 2,4%, την Πέμπτη με 3,5% και επίσης χθες με 0,6%. Σε τέσσερις δημοσκοπήσεις λοιπόν βλέπουμε ότι οι τρεις δείχνουν μια διαφορά 2,4-3,5%».

• Ο επίτιμος πρόεδρος της Ν.Δ. Κ. Μητσotάκης έκανε χθες ελαφρώς πίσω από τα όσα είχε πει περί ανασχηματισμού. «Δεν ζητώ να γίνει ανασχηματισμός, είπα ότι είθισται να γίνονται τέτοιοι ανασχηματισμοί, ένας δεύτερος σύντομα και ένας τρίτος ένα χρόνο πριν από τη λήξη της τετραετίας», δήλωσε.

Ένσταση λόγω ασυμβιβαστου

Ένσταση κατά της εκλογής του βουλευτή Ιωαννίνων Αντ. Φούσσα λόγω παραβίασης των άρθρων του Συντάγματος περί ασυμβιβαστου, κατέθεσε στο Εκλογοδικείο ο Αθ. Τσιόλης, πρώτος αναπληρωματικός στην ίδια περιοχή.

Ο κ. Τσιόλης στην ένστασή του υποστηρίζει ότι ο κ. Φούσσας παραβίασε τη συνταγματική επιταγή περί ασυμβιβαστου της άσκησης του δικηγορικού επαγγέλματος με την ιδιότητα του βουλευτή, καθώς μισή ώρα μετά την ορκωμοσία του ως βουλευτή, παρέστη ως πληρεξούσιος δικηγόρος σε δίκη στο Πολυμελές Πρωτοδικείο της Αθήνας (υπόθεση κατά αυτοκινητοβιομηχανίας).

Στην ένσταση αναφέρεται, μάλιστα, η απόφαση του Πρωτοδικείου (4379/04), που έκρινε άκυρη την παράσταση του δικηγόρου-βουλευτή, επικαλούμενο το συνταγματικό ασυμβιβαστο και κάνοντας λόγο για έκπτωση από το αξίωμα.

Τίμησε Παπούλια το Ηράκλειο

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Σε μια συγκινητική τελετή ο Δήμος Ηρακλείου τίμησε χθες, με την απονομή του χρυσού μεταλλίου της πόλης και την ανακήρυξη του σε επίτιμο δημότη, τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κároλο Παπούλια. Αναγνώρισε έτσι «τη συμβολή του από τη θέση του ανώτατου πολιτειακού άρχοντα στην προαγωγή των συμφερόντων της χώρας, εντός και εκτός Ελλάδας, κατά τον καλύτερο τρόπο», όπως αναφέρεται στη σχετική περγαμνή. Η τελετή πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα «Ελευθέριος Βενιζέλος», στη 1 μ.μ.

Ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου Μ. Καραναστάσης διάβασε το ομόφωνο πρακτικό και στη συνέχεια ο δήμαρχος Γ. Κουράκης προσφώνησε τον Πρόεδρο τονίζοντας τη συμβολή του στην αναβάθμιση της διεθνούς θέσης της χώρας.

Στην αντιφώνησή του ο Κ. Παπούλιας έκανε λόγο για τη «μνημειώδη γενναιότητα που επέδειξαν οι Κρήτες» στην «περιπετειώδη πορεία» τους, με «προορισμό το τρίπτυχο Ελευθερία - Δημοκρατία - Δικαιοσύνη».

Δυο ματιές στην εβδομάδα

Του ΓΙΩΡΓΟΥ
ΚΑΡΕΛΙΑΟ Σημίτης, ο Γιώργος
και οι σκιαμαχίες

Σπάνια ένα πολιτικό βιβλίο έχει ταράξει τα νερά όσο το σημερινό του Κώστα Σημίτη. Κι αν μνη περιέχει σπουδαίες αποκαλύψεις. Κι αν αποφεύγει ο συγγραφέας του αιχμηρές αναφορές σε πρόσωπα, οι οποίες αποτελούν πάντα τη γαργαλιστική πρώτη ύλη των μέσων ενημέρωσης. Ο Σημίτης καταγράφει κάποια γεγονότα, άλλα με λεπτομέρειες, άλλα χωρίς. Κάνει αποτίμηση της οκταετίας του και διατυπώνει συμπεράσματα και προβληματισμούς. Τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο.

Ακούστηκε και γράφτηκε κατά κόρον αυτές τις μέρες το ερώτημα «γιατί το έκανε τώρα; Μήπως πλήττει το ΠΑΣΟΚ, τώρα που πάει να ανακάμψει;». Πρόκειται για ένα ανόητο ερώτημα. Για τον εξής απλό λόγο. Οποτε κι αν εκδιδόταν το βιβλίο του Σημίτη, πάταγο θα προκαλούσε. Για παράδειγμα, αν εκδιδόταν σε ένα χρόνο, δηλαδή λίγο πριν από τις εκλογές, οι καλοθελητές θα τον έστηναν στον τοίχο ως «υπονομευτή την ώρα της μάχης». Αν το έβγαζε σε τρία χρόνια (κι αν υποθέσουμε ότι τότε θα κυβερνούσε το ΠΑΣΟΚ), θα τον κατηγορούσαν ότι βάζει μπουρλότο στην κυβέρνηση. Εκτός κι αν ήθελαν να εκδοθεί... μετά το θάνατό του!

Τόσο αφόρητες κοινοτοπίες σπάνια είχαν να ακουστούν με αφορμή την έκδοση ενός βιβλίου. Ο Σημίτης -λένε- υπερασπίζεται την κυβερνητική οκταετία του. Τι θα έπρεπε, δηλαδή, να κάνει; Να την... αποκρημίζει, όταν ακόμη και αντίπαλοί του παραδέχονται ότι περιείχε και σημαντικά επιτεύγματα; Προφανώς, έπρεπε να κάνει... χαράκι, που λέει ο Εβερτ, επειδή δεν έκανε πόλεμο το 1996, όπως θα ήθελαν ο Λυμπέρης, ο Ναξάκης, οι «Χρυσάυγες» και μερικοί ακόμη σούπερ πατριώτες.

Ο Σημίτης -λένε- θέλει να είναι στην επικαιρότητα. Σιγά την ανακάλυψη. Υπάρχει πολιτικός που θέλει να είναι στην... αφάνεια; Και για να είναι στην επικαιρότητα, προφανώς, δεν έπρεπε να γράψει βι-

βλίο, αλλά να τρέχει στα πρωινάδικα των καναλιών! Είναι το λιγότερο ανοησία να πιστεύει κανείς ότι ο Σημίτης έκατσε κι έγραψε 700 σελίδες για να παίξουν δυο μέρες οι τηλεοράσεις και να γράψουν μερικές σελίδες οι εφημερίδες. Υπάρχουν ευκολότερα κόλπα για να το πετύχει, αν θέλει.

Ο Γιώργος -λένε- ενοχλήθηκε επειδή στο βιβλίο του Σημίτη υπάρχει μια παράγραφος που αναφέρει ότι οι εκλογές του 2004 χάθηκαν στην προεκλογική περίοδο. Σωστά ενοχλήθηκε, αν ήταν έτσι. Μόνο που δεν είναι ακριβώς έτσι. Και για να το διαπιστώσει κανείς πρέπει να διαβάσει καμιά δεκαριά σελίδες, που προηγούνται αυτής της παραγράφου. Ομως, ο Γιώργος, που ενοχλήθηκε, δεν είχε διαβάσει το βιβλίο (το ομολόγησε ο ίδιος), άρα δεν ήξερε το σύνολο της συλλογιστικής του Σημίτη. Και πίστεψε κάποιους δικούς του «μουτσαχεντίν», που του είπαν ότι ο Σημίτης τον υπονομεύει.

Ετσι είναι οι πάσης φύσεως «μουτσαχεντίν» (και του Γιώργου τώρα και του Σημίτη παλιότερα): είτε δεν βλέπουν πέρα από τη μύτη τους είτε βλέπουν παντού εχθρούς. Και το τελευταίο αυτόντο: ο Γιώργος -λένε- «απάντησε» στον Σημίτη ότι κοιτάζει μπροστά και όχι στο παρελθόν. Πολύ σωστά. Αλλωστε, όπου και να κοιτάζει κάποιος, σημασία έχει τι βλέπει. Και κανένα παρελθόν δεν διαγράφεται με μια μονοκοτυλιά όσο κι αν θέλει να «τα αλλιάξει όλη», αφού μέρος αυτού του παρελθόντος ήταν και ο ίδιος!

Σε κάθε περίπτωση, μικρή σημασία έχει αν στις περσινές εκλογές έχασε ο Σημίτης ή ο Γιώργος. Εχασε το ΠΑΣΟΚ - και κάποτε θα έχανε. Σημασία έχει ποιος θα κερδίσει τις επόμενες εκλογές. Και με ποιο στόχο θα τις κερδίσει. Επ' αυτού κάτι έδειξε η περασμένη οκταετία και κάτι λέει ο Σημίτης στο βιβλίο του. Γι' αυτά (το στόχο και τα μέσα για την επίτευξή του) πρέπει να πει τώρα ο Γιώργος. Όλα τα άλλα είναι σκιαμαχίες και φθοροποιός συζήτηση.

karelis@enet.gr

Του ΓΡΗΓΟΡΗ
ΡΟΥΜΠΑΝΗΗ οργή του Νασίφ
που δεν είναι Ζινεντίν

Αλλο να σε λένε Ζινεντίν και άλλο Νασίφ. Ακόμα κι αν ζεις στο Παρίσι. Δηλαδή, κυρίως αν ζεις στο Παρίσι.

Πρώτα πρώτα δεν είναι καν Παρίσι. Είναι τα προάστια του. Τα οποία, και αυτά, δεν είναι τα κανονικά, παραδοσιακά προάστια με τον πλούσιο πολιτισμό τους. Είναι τεχνητά. Και δεν έχουν τίποτα το όμορφο, όπως άλλα τεχνητά δημιουργήματα του ανθρώπου. Για παράδειγμα, μια τεχνητή λίμνη μπορεί να έχει υδρόβια φυτά, κύκνους και χρυσόψαρα. Τα προάστια δεν έχουν τίποτα από όλα αυτά. Έχουν όγκο τσιμέντου, έχουν αριθμό, όπως οι ακτίνες στις φυλλικές, και έχουν και τεράστια χωρητικότητα. Μεγαλύτερη από αυτή των σωφρονιστικών ιδρυμάτων, είναι αλήθεια.

Αν είσαι ο Ζινεντίν Ζιντάν, παιδί μεταναστών από την Αλγερία που πήρε εκ του νόμου τη γαλλική υπηκοότητα επειδή γεννήθηκε στη Γαλλία, δεν βρίσκεσαι στην ίδια κατηγορία με τον 16χρονο Νασίφ Μαρίφ. Κι αν είναι αυτός όχι απλώς δεύτερης, μα τρίτης γενιάς μετανάστης. Ο λόγος είναι απλός: Ο Νασίφ δεν παίζει στο Τσάμπιονς Λιγκ. Δεν παίζει ούτε στο Ευρωπαϊκό ούτε στο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου. Δεν φέρνει δόξα στη (θετή) πατρίδα του. Φέρνει ντροπή και αποστροφή. Αγωνίζεται σε κάποια από τις συνοικιακές ομάδες του Παρισιού. Δεν έχει χορηγό, δεν έχει αυθεντική εμφάνιση κάποιας από τις μεγάλες φέρμες, που ντύνουν τα ινδάλματά του. Έχει ό,τι βρει στον πάγκο του παζαριού της γειτονιάς. Και κρυώνει. Όχι μόνο τώρα το χειμώνα, αλλά και το καλοκαίρι. Γιατί ο Νασίφ είναι μόνος.

Ο Νασίφ είναι Γάλλος, αλλά ούτε ο ίδιος νιώθει Γάλλος ούτε οι Γάλλοι τον νιώθουν Γάλλο. Νιώθει έξω από την πατρίδα του, έξω από το σπίτι του, έξω από την ιστορία την ίδια. Κι όμως, είναι ιστορία. Τους γονείς του τους έφεραν

από τη Β. Αφρική σχεδόν βία. Με τον εκβιασμό της επιβίωσης. Τους στοίβαξαν στις απρόσωπες και θηριώδεις Σιτέ, που δημιούργησε η εφευρετικότητα του εύκολου κέρδους, τους κουβαλούν στα εργοστάσια και τους σκουπιδότοπους για τα μεροκάματα που δεν ανέχονται για τον εαυτό τους οι Γάλλοι-Γάλλοι, και τους ξαναγυρνούν στο «σπίτι τους». Εκεί τους θέλουν κλεισμένους, αποκλεισμένους, να μην τους βλέπουν, να μην ξέρουν ότι υπάρχουν, να μην έρχονται αντιμέτωποι με την ενοχή τους.

«Το περίεργο δεν είναι ότι συμβαίνουν αυτά που συμβαίνουν, αλλά ότι άργησαν τόσο να συμβούν», λέει στα «Νέα» ο συγγραφέας Βασίλης Αλεξάκης, μόνιμος κάτοικος Παρισιού. Ποιος λοιπόν δικαιούται να απορεί για το σύνθημα που ακούγεται αυτές τις μέρες στις κατ' επίφαση γειτονίες της γαλλικής

πρωτεύουσας: «Θα σε πηδάμε Γαλλία μέχρι να μας αγαπήσεις»;

Δεν θα τους αγαπήσει, όπως δεν αγαπήσε η Αμερική τους δικούς της Αφρικανούς και Ασιάτες, όπως, αν μην το λησμονούμε, δεν αγαπήσαν τα εθνοθηρικά βασίλεια και η Ρώμη τους επίσης δικούς τους Αφρικανούς και Ασιάτες. Περί της ίδιας βίαιης μετακίνησης πληθυσμών πρόκειται, τηρουμένων των ιστορικών αναλογιών. Τις δύο πρώτες φορές (εν πρώτοις στη δύση της αρχαιότητας και αργότερα στην ανατολή της Αμερικής) κουβαλούσαν τους ανθρώπους αλυσσοδεμένους και στοιβαγμένους στα καράβια. Για να δουλέψουν στις φυτείες και στις φάμπρικες. Την τρίτη (συνήθως) δεν τους αλυσσοδέσουν. Όλα τα άλλα πάνω κάτω ισχύουν: και τα καράβια και οι φυτείες και οι φάμπρικες. Για ένα κομμάτι ψωμί, τότε. Για ένα κομμάτι ψωμί και τυρί, τώρα. Σε είδος, τότε. Σε μορφή χρήματος, τώρα.

Η Ευρώπη που θέλουμε...

Δεν φέρνει δόξα

στη (θετή) πατρίδα

του. Φέρνει ντροπή

και αποστροφή

ΑΚΡΟΒΑΤΩΝΤΑΣ

Κάθε πολιτικός, πόσο μάλλον όταν αυτός διακυβέρνησε τη χώρα για οκτώ ολόκληρα χρόνια, έχει το δικαίωμα να γράφει βιβλία και να διατυπώνει την δική του αλήθεια για την πολιτική πραγματικότητα. Ωστόσο, στην πολιτική παίζει καθοριστικό ρόλο ο χρόνος που γίνεται αυτό και οι επιπτώσεις που είναι δυνατόν να προκληθούν. Ο Κ. Σημίτης επέλεξε να δημοσιοποιήσει τις θέσεις του για την οκταετία της πρωθυπουργίας του περίπου δύο χρόνια από τότε που χάθηκαν οι εκλογές από το κόμμα του. Συνέβη, δηλαδή, όταν το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί ν' ανασυντάξει τις δυνάμεις του και να διεκδικήσει με αξιώσεις την εξουσία, χωρίς ωστόσο ακόμα (όπως επιβεβαιώνουν οι μετρήσεις) να το έχει καταφέρει. Επέλεξε ο κ. Σημίτης να κυκλοφορήσει το βιβλίο

Ο κίνδυνος «μπτσοτακοποίησης»
του Κ. Σημίτη

του όταν οι μνήμες από την πολυετή διακυβέρνησή του είναι ακόμα πολύ νωπές, όταν στο θυμικό μιας μεγάλης μερίδας πολιτών υπάρχουν έντονα τ' αποτυπώματα των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, όταν ακόμα και στους κόλπους του ΠΑΣΟΚ συγκρούονται παλιές και καινούργιες νοοτροπίες. Προφανώς, ο αντίλογος από την πλευρά του κ. Σημίτη θα ήταν πως έπρεπε κάποιος να υποστηρίξει το έργο του, αφού δεν το κάνει αυτό με περίσσια διάθεση ο διάδοχός του. Έχει

μια αλήθεια, ωστόσο όφειλε ο κ. Σημίτης να σεβαστεί τα σημερινά πολιτικά δεδομένα. Αυτά δηλαδή που δείχνουν πως το πρόβλημα του σημερινού ΠΑΣΟΚ είναι το πρόσφατο παρελθόν του. Είτε αφορά σε πρόσωπα είτε σε πολιτικές.

Συμπερασματικά, να σημειώσουμε πως θα μπορούσε ο κ. Σημίτης να δημοσιοποιήσει τις δικές του αλήθειες σε χρόνο προσφορότερο, ώστε να μην αποτελέσει τροχοπέδη στη νέα προσπάθεια της σημερινής ηγεσίας του κόμματός του. Εκτός και αν ζήτησε δόξα Μπτσοτάκη και θέλει να συμπεριφερθεί όπως έκανε ο τελευταίος επί σειρά ετών στις ηγεσίες της Ν.Δ. που τον διαδέχτηκαν.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗΣ pantelak@enet.gr